

har havt til Formaal at fremme Forsvaret jo hurtigere des bedre — det er denne og hin Sag, som jeg billiger, og som jeg har udtalt en Tak for, men det er ikke disse Bevægelser i alle deres Enkeltheder, som jeg takker for, thi det er en Umulighed.

Formanden (Arabe): Det ærede Medlem for Velle Amts 2den Valgkreds ønsker Ordet for 3die Gang. Thingets Samtykke udtræves dertil, men hvis ingen Indsigelse fremkommer, anser jeg Samtykket for meddelt. (Ophold). Det ærede Medlem har Ordet.

Berg: Jeg er aldeles enig med det ærede Medlem i Indledningen af hans korte Bemærkning. Jeg indrømmer fuldt ud, at man fra enhver Side maa erkjende, at en Bevægelse kan man ikke takke for og hævde og forsvare i alle dens Enkeltheder, den være udgaaet for Svadsomhelt og fra Hvemsomhelst. Jeg vil ogsaa sige med Hensyn til Forsvarslagen, at, hvad Fæstningen om Rjøbenhavn angaar, kan jeg særdeles godt forstaa, at det ærede Medlem, der deler de militære Betragtninger, kan takke for Bestræbelser i denne Retning, naar man tror, at Sagen fremmes derved, og det stemmer med de faktiskke Forhold, at han gjør det, forsaavidt Folkethinget netop har modsat sig det, han vilde have frem; men for at der i det her foreliggende Spørgsmaal skal kunne ydes Tak i den af det ærede Medlem antydede Retning, saa maatte det ærede Medlem have godtgjort, ikke at der ikke var knyttet Enkeltheder til Bevægelsen, som Ingen kunde takke for, men at Udgangspunktet har været rigtigt og ikke falsk, og det er det, det ærede Medlem ikke har gjort. Jeg vilde have understrevet en Opfordring til Finansministeren ifjor, hvis Rogen var kommen til mig — det vil sige, hvis jeg ikke som Medlem af Rigsdagen maatte mene, at jeg hellere skulde holde mig udenfor den Sag paa den Maade — om, at han vilde tage Anledning dels af de mange Ytringer i Rigsdagen, og dels paa Grund af de tilstedeværende Forhold overhovedet, til at fremkomme med et Lovforslag om Invalideforsørgelse. Var Sagen tagen paa den Maade, vilde ogsaa jeg gjerne have sagt Tak for den Bevægelse, der var sat i Gang, hvorved man har hjulpet Rigsdagen til at opnaa, hvad Sindetaget gif i Retning af; men naar man ved at reise Bevægelsen tager sit Udgangspunkt i en faktisk urigtig Paavisning af baade Rigsdagens og Regjeringens Holdning i denne Sag, siger jeg ikke Tak for Bevægelsen.

Formanden (Arabe): Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds begjærer Ordet for 3die Gang. Med Thingets Samtykke (Ophold) skal jeg give det ærede Medlem Ordet.

Bojsen: Jeg ønskede at gjøre en Bemærkning overfor det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel), idet jeg tror, at der i et Punkt, han omtalte, var en Misforstaaelse. Han antede over det nye Princip, der i Loven af 1876 var indført med Hensyn til Enkers Forsørgelse, nemlig at der var gjort et bestemt Forskjel mellem saadanne Enker, der vare Enker efter Mænd, der vare faldne i Krigen eller døde af deres Saar, og Enker efter Invalider forøvrigt. Han forstod ikke denne Adskillelse. Jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Adskillelsen for det Første ikke kan siges at berøre deres Invalideforsørgelse som saadan. Overfor Invalideforsørgelsen som saadan ere de væsentlig stillede ens, idet der for alle saadanne Enker er givet lige Udgang til en Livsforsørgelse af indtil 100 Kr., men der, hvor Forskjellen kommer frem, er i saadanne Invaliders Enkers Pensionsberegning, og der forekommer det mig aldeles naturligt, at der maa blive en væsentlig Forskjel, og den Tanke, som blev indført i Loven af 1876 er efter min Mening fuldstændig paa sin Plads; thi det ærede Medlem maa erindre, at Enken efter en i Krigen Falden skylder direkte Staten sin Enkestand. Det er paa Grund af Mandens Stats tjeneste, at hun er bleven Enke, altsaa er Staten Skyld i, at hun er bleven Enke, men det er ikke Tilfældet med Hensyn til Enker efter Invalider. Der kan maaske regnes en Forbindelse ud imellem hendes Enkestand og hans Invaliditet, den kan til en vis Grad have bidraget dertil, men det er en saa fjernt liggende Mulighed, at den paa ingen Maade kan berettige til at stille disse to Klasser af Enker lige. Det, som Loven af 1876 gjør ligeoverfor Enkers Pensionering, er kun det, at den slaar fast, at medens Enken efter en Invalid faar sin Pension beregnet efter Mandens virkelige Tjenestetid, faar Enken efter en Mand, der er falden i Krigen, sin Pension beregnet, som om Manden havde havt den højeste Udgang til Pension, nemlig efter 40 Aars Tjeneste, og dette Princip forekommer mig at være i den Grad naturligt og i den Grad retfærdigt, at jeg undrer mig meget over, at det ærede Medlem ikke har erkjendt det. Jeg mener, at Loven af 1876 er en god Lov, og jeg har derfor ogsaa fundet Anledning til at forsvare den i dette Punkt.